

члена комісії становить шість років, а підставою для звільнення голови, члена Комісії не може бути набуття повноважень новообраним Президентом України. Крім того, зазначені рішення порушують основоположний принцип незалежності регулятора в сфері енергетики, визначений актами законодавства Європейського Союзу (як другого, так і третього енергетичних пакетів), які Україна зобов'язана імплементувати як повноправний член Енергетичного Співтовариства. Зокрема, зазначеними актами законодавства ЄС передбачено обов'язок держав забезпечити незалежність енергетичних регуляторів від інших державних органів, що, зокрема, має гарантуватися фіксованим терміном призначення керівного складу регуляторів та визначення вичерпних підстав для дострокового припинення ними своїх повноважень, до яких віднесено невідповідність встановленим вимогам та порушення чинного законодавства.

Враховуючи зазначене, законодавство України потребує удосконалення в частині закріплення конституційно-правового статусу національних комісій, що здійснюють державне регулювання у певних сферах економіки, врегулювання питань їх утворення, реорганізації та ліквідації, у тому числі, з урахуванням вимог законодавства ЄС.

Правові стимули для роботодавця за працевлаштування безробітних

Смолярова М.Л., доцент Інституту управління та права Запорізького національного технічного університету, кандидат юридичних наук

Проблеми масового безробіття вимагають від держави проведення активної соціальної політики у сфері зайнятості населення за допомогою комплексу правових, економічних та організаційних заходів, спрямованих на забезпечення реалізації права особи на працю. Основним завданням державної політики у сфері зайнятості повинно стати розширення сфери застосування праці. Це надасть змогу знизити рівень безробіття в Україні та поліпшити умови для працевлаштування працездатного населення.

За даними Державної служби статистики на одне вакантне робоче місце в Україні припадає шість офіційно зареєстрованих безробітних. Рівень безробіття осіб віком 15-24 років становив у 2012 році 17,3 відсотка, що вдвічі вище, ніж загалом серед населення працездатного віку. Така ситуація пов'язана насамперед з недостатньою мотивацією заінтересованості молоді в оволодінні робітничими професіями, незадовільними умовами праці та низьким рівнем професійної адаптації молоді на виробництві. Актуальною проблемою ринку праці є працевлаштування осіб, що мають додаткові гарантії у сприянні їх зайнятості, для розв'язання якої необхідно удосконалити механізм стимулювання заінтересованості роботодавців у працевлаштуванні безробітних.

Дійсно, держава здійснює соціальну політику щодо сприяння зайнятості населення України. Так згідно зі ст. 24 Закону України «Про зайнятість населення» визначаються заходи, що спрямовуються на:

1) забезпечення відповідності рівня професійної кваліфікації працездатних осіб потребам ринку праці;

2) створення умов для активного пошуку роботи безробітними;

3) підвищення конкурентоспроможності осіб на ринку праці.

Також заходи і шляхи розв'язання проблем у сфері зайнятості населення передбачені Програмою сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 15 жовтня 2012 р. № 1008. Виконання пріоритетних завдань у сфері зайнятості можливе при розширенні сфери застосування праці та стимулювання заінтересованості роботодавців у створенні нових робочих місць шляхом:

- надання державної підтримки розвитку та модернізації пріоритетних галузей (секторів) національної економіки і соціальної сфери на інноваційно-інвестиційній основі, виробничої та соціальної інфраструктури малих монофункціональних міст і сільських населених пунктів;

- стимулювання заінтересованості роботодавців у модернізації виробництва, розвитку сфер енергозбереження, будівництва, туристичної та рекреаційно-курортної інфраструктури;

- залучення інвестицій з метою забезпечення розвитку пріоритетних видів економічної діяльності та інфраструктури;

- розбудови мережі індустріальних (промислових) парків;

- активізації співпраці виконавців державних цільових програм і державної служби зайнятості з метою укомплектування безробітними створених робочих місць;

- запровадження інноваційних технологій, забезпечення підвищення продуктивності праці;

- запровадження стимулів заінтересованості роботодавців у створенні нових робочих місць, у тому числі для осіб з інвалідністю.

Але, на превеликий жаль, заходи і шляхи розв'язання проблем у сфері зайнятості населення не можуть бути реалізовані без консолідації зусиль усіх сторін соціального діалогу, що в свою чергу сприятиме підвищенню рівня економічної активності населення, продуктивності зайнятості та посиленню соціального захисту від безробіття. Сторони соціального діалогу розробляють проекти генеральної, галузевих (міжгалузевих) і територіальних (регіональних) угод та колективних договорів, програми економічного і соціального розвитку областей, районів, міст, відповідні програми розвитку окремих галузей (секторів) економіки, територіальні та місцеві програми зайнятості населення, що впливає на реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення. Тільки у злагодженій співпраці усіх соціальних партнерів можливе спільне вирішення усіх існуючих питань щодо розширення сфери застосування праці шляхом:

- створення нових робочих місць, а отже, збільшити чисельність осіб, зайнятих економічною діяльністю;

- зменшити обсяг безробіття, у тому числі серед молоді та сільського населення;

- підвищити мобільність робочої сили на ринку праці, її якість та конкурентоспроможність;

- підвищити якість робочих місць за умовами та оплатою праці у результаті реалізації інноваційно-інвестиційної політики держави;

- зменшити обсяги нелегальної (тіньової) зайнятості;

- підвищити престижність праці за робітничими професіями;
- забезпечити зростання надходжень до бюджетів усіх рівнів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- зменшити відтік економічно активного населення за кордон.

Звичайно, Закон України «Про зайнятість населення» відрізняється комплексним підходом щодо підвищення рівня сприяння працевлаштуванню громадян України. Реальні правові стимули для роботодавців які створюють нові робочі місця можуть змінити ситуацію на ринку праці.

Для ефективного стимулювання заінтересованості роботодавців у працевлаштуванні безробітних необхідно реформувати інститут зайнятості населення в системі трудового права, що сприятиме вдосконаленню законодавства про працю України. Акцентувати увагу треба й на необхідність підвищення ефективності колективно-договірного регулювання у сфері зайнятості населення.

Недоліки нормативно-правового регулювання процедури встановлення стану сп'яніння в пішоходів, велосипедистів, водіїв гужового транспорту та погоничей тварин

Шруб І.В., старший викладач кафедри адміністративної діяльності НАВС, кандидат юридичних наук

Відповідно до п. 1.3. правил дорожнього руху (далі – ПДР), всі учасники дорожнього руху зобов'язані знати й неухильно виконувати вимоги цих Правил. До учасників дорожнього руху ПДР відносять осіб, які беруть безпосередню участь у процесі руху на дорозі як пішоходи, водії, пасажирки, погоничі тварин. І якщо відповідальність водіїв знаходиться під пильною увагою науковців та законодавця, то роль інших учасників дорожнього руху невідрізнено ігнорується. Водночас, як свідчать результати проведеного дослідження, пішоходи, велосипедисти та особи, які керують гужовим транспортом, і погоничі тварин є повноцінними учасниками дорожнього руху і своїми діями чи бездіяльністю суттєво впливають на стан аварійності на дорогах.

Статистичні дані свідчать, що понад 50 % усіх ДТП відбувається за участю пішоходів – і більшість, – саме з вини останніх. Зокрема, кожного року працівники ДАІ фіксують понад 6,5 тис. ДТП, скоєних із вини пішоходів, у яких шкоду зазнають 6,3 тис. громадян (більше тисячі осіб гине та понад п'ять тисяч травмується). В середньому, щороку вчиняється понад 17 тис. наїздів на пішоходів, у яких 2,8 тис. гине та понад 15 тис. отримує тілесні ушкодження різного ступеня важкості. При цьому, як доводять учені, ризик потрапляння в аварію учасників дорожнього руху починає стрімко зростати вже тоді, коли рівень алкоголю в їх крові перевищує 0,1 г/дл. Відносний ризик настання летальних наслідків у результаті ДТП як для водіїв, так і для пішоходів зростає разом зі зростанням рівня алкоголю в крові.

Адміністративна відповідальність за порушення ПДР пішоходами, велосипедистами та особами, які керують гужовим транспортом, і погоничами тварин передбачена ст. 127 КУпАП. Однією із кваліфікуючих